

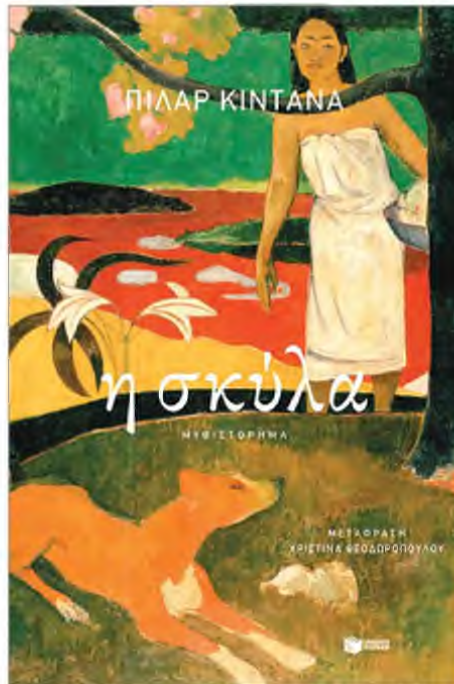
Πιλάρ Κιντάννα «Η σκύλα»,
 μετάφραση: Χριστίνα Θεοδωροπούλου, εκδόσεις Πατάκη, 2023

Στα σκοτάδια της ζούγκλας και της ψυχής

Η Νταμάρις, μια γυναίκα γύρω στα σαράντα, μαζί με τον σύζυγό της τον Ροχέλιο (Αφροκολομβιανός και οι δύο), ζουν στις ακτές της Κολομβίας, σε μια παράγκα, «ξύλινη και σε κακή κατάσταση», στην περιοχή «όπου οι λευκοί από την πόλη είχαν μεγάλα και ωραία εξοχικά με κήπους, λιθόστρωτα μονοπάτια και πισίνες». Η Νταμάρις ζει σημαδεμένη (στιγματισμένη) από το γεγονός ότι δεν έχουν (έχει...) κάνει παιδιά, αλλά και από μια σκοτεινή ιστορία που συνέβη στο βαθύ παρελθόν, όταν ήταν μικρό κορίτσι.

Ζώντας σε έναν κόσμο μοναξιάς, εμμονών και ενοχής, όταν η Νταμάρις θα βρει μια σκυλίτσα μόλις έξι ημερών αρχίζει να την φροντίζει με πάθος μήπως και κατορθώσει να την σώσει, και τελικά η μικρή Τσίριλι (η Νταμάρις τής έχει δώσει το όνομα με το οποίο θα βάφτιζε την κόρη που δεν έχει κάνει ποτέ...) καταφέρνει να επιβιώσει και ζει πια προσκολλημένη στην Νταμάρις. Η η Νταμάρις ζει προσκολλημένη στη σκυλίτσα.

Ξαφνικά, όμως, όλα αλλάζουν: η σκυλίτσα, που ζει και μεγαλώνει δίπλα στο μυστηριώδες δάσος, αρχίζει να ξεφεύγει και να χάνεται σ' αυτό, να φεύγει μόνη της, να λείπει επί μέρες. Και, κοιτάζοντας την Νταμάρις με βλέμμα «μπερδεμένο ή τρομοκρατημένο», δεν μπορεί να καταλάβει γιατί η γυναίκα είναι πια πάντα τόσο θυμωμένη μαζί της και την τιμωρεί με κάθε ευκαιρία.

Από εκεί μέχρι την τραγωδία δεν είναι παρά μισό (σκοτεινό) βήμα, «εκεί που το τροπικό δάσος ήταν πιο τρομακτικό».

Ένα σκληρό βιβλίο για την απομόνωση και τη μοναξιά, την ενοχή και την ακατανόηση, την απώλεια και την ελπίδα, μια ιστορία που εξελίσσεται μέσα στη σιωπή και είναι γεμάτη κρυφές γωνίες, καθώς διαβάζοντας προσπαθείς να καταλάβεις και να ιχνηλατήσεις τις σκοτεινές ψυχολογικές και συναισθηματικές διαδρομές των χαρακτήρων και ειδικά της Νταμάρις. Η κολομβιανή συγγραφέας γράφει ένα κείμενο με λιτότητα και οικονομία, δημιουργώντας μια συμπυκνωμένη (όσο και χαμηλόφωνη, χωρίς φραστικές υπερβολές και κορυφώσεις) ένταση και στήνοντας χαρακτηριστες αντιφατικούς και αμφίσημους, για να μιλήσει για το ασήκωτο βάρος των κοινωνικών επιταγών και κανόνων, αλλά και για τα χάσματα που μπορεί να ανοίξουν σε μια σχέση τόσο απόλυτη και κυριαρχική που πνίγει. Και στο φόντο, μια ζωή φτωχή και δύσκολη, γεμάτη βουβή βία, περιτριγυρισμένη από μια φύση, μια ζούγκλα, γεμάτη μυστήριο και απειλή, που ζωογονεί και συνάμα τρομάζει.

ΚΩΣΤΑΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

παρουσίαση